

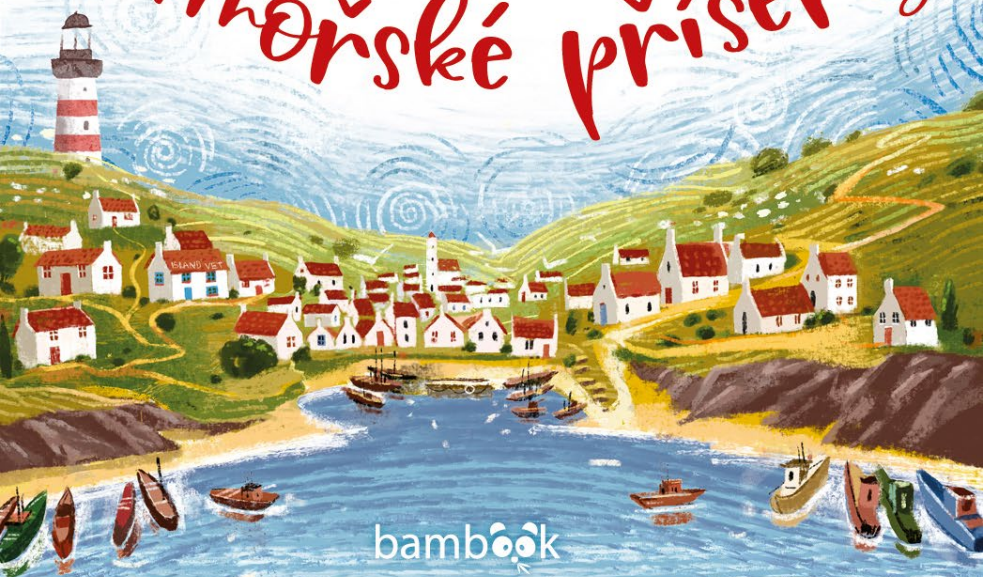
GILL LEWISOVÁ

ilustrovala IRINA AVGUSTINOVICHOVÁ

VETERINÁŘKA Z OSTROVA

Piráti a mořské příšery

bambóok

bamb**oo**k

Piráti a mořské příšery

GILL LEWISOVÁ

ilustrovala

IRINA AVGUSTINOVICHOVÁ

Gill Lewisová
VETERINÁŘKA Z OSTROVA
Piráti a mořské příšery

Ilustrace Irina Avgustinovichová

Přeloženo z anglického originálu *The Island Vet (1): Pirates and Sea Monsters*
First published in 2024 in Great Britain by Barrington Stoke Ltd an imprint of
HarperCollinsPublishers Ltd

Text copyright © Gill Lewis, 2024
Illustrations © Irina Avgustinovich, 2024
Cover design © HarperCollinsPublishers Limited, 2024
Translation © Leona Maříková, 2026

Vydala Grada Publishing, a. s., pod značkou Bambook
U Průhonu 22, 170 00 Praha 7
obchod@grada.cz, www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
jako svou 10 417. publikaci

Překlad Leona Maříková
Odpovědná redaktorka Lucie Švecová
Redakční úprava a jazyková korektura Michaela Tománková
Sazba TypoText
První vydání, Praha 2026
Vytiskla tiskárna TNM PRINT s.r.o., Nové Město

© Grada Publishing, a. s., 2026

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy

Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné či elektronické knihy nesmí být reprodukována a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě bez předchozího písemného souhlasu nakladatele. Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno. Automatizovaná analýza textů nebo dat ve smyslu čl. 4 směrnice 2019/790/EU a použití této knihy k trénování AI jsou bez souhlasu nositele práv zakázány.

ISBN 978-80-271-8472-9 (pdf)

ISBN 978-80-271-5843-0 (print)

*Pro statečné lidi z RNLI
(britské charitativní organizace mořských záchranářů),
kteří zachraňují životy pod hladinou i na hladině moře.*

Obsah

1.	Nový začátek	11
2.	Trajekt	17
3.	Práce nepočká	23
4.	Mořská bouře	30
5.	Mořská příšera	39
6.	Po bouři	42
7.	Piráta	49
8.	Piráti a mořské příšery	57
9.	Nový příběh	64

Zelené ostrovy

ÚTES
TEREJŮ

ZÁPADNÍ
OSTROV

Maják

Zátoka
delfinů

OSTROV
RACKŮ

Tulení
zátoka

Orlí
útes

Veterinární
klinik

Pošta

Přístav

Žraločí
útesy

TULENÍ OSTROV

A stylized, monochromatic map of a coastal region. The background is filled with a repeating pattern of white, swirling lines on a grey background. The map features several islands and a bay. In the top right, a large, craggy island is labeled 'OSTROV BUŘŇÁKŮ'. In the middle left, a bay is labeled 'Zátoka lastur' and contains a small settlement with a label 'Tábořiště' pointing to a specific area. In the bottom left, another island is labeled 'VÝCHODNÍ OSTROV' and has a small settlement. The sea is populated with two seagulls in the top left, a group of dolphins in the center, and a small boat in the middle right. A compass rose is located in the bottom right corner.

OSTROV
BUŘŇÁKŮ

Zátoka
lastur

Tábořiště

VÝCHODNÍ OSTROV

KAPITOLA 1

Nový začátek

Terka milovala zvířata.

Milovala každého tvora – od mrňavých mravenců po ohromné slony. Zbožňovala sladoučké huňaté králíčky i nebezpečné tygry. Prostě milovala všechny živé tvory.

I její maminka milovala zvířata. Byla veterinářka a Terka se také chtěla jednoho dne jako její maminka stát veterinářkou.

Terčina maminka pracovala na vyhlášené veterinární klinice ve městě. Terka vždycky

chtěla mamince pomáhat a starat se o nemocné kočky a psy na klinice, ale to nešlo. A tak se místo toho Terka vždycky těšila na večer, až ji maminka zabalí do peřiny a bude jí vyprávět příběhy o zvířatech, která ten den na klinice potkala.

Maminčiny zvířecí příběhy byly skvělé.

Terka se radostí rozplakala nad šťastným koncem příběhu o zatoulaném štěňátku, které zůstalo opuštěné na parkovišti před školou. Našel ho školník a vzal si ho domů. Od té doby štěňátko chodilo každé ráno se školníkem do školy a doprovázelo ho, když odemykal všechny třídy.

Terka se smála u příběhu o paní, která nevěděla, jak má svého papouška odnaučit napodobovat zvuky říhání, které vydával pokaždé, když k nim přišli přátelé té paní na návštěvu.

Každý večer před usnutím čekal na Terku jiný příběh.

Ale Terčina maminka musela často pracovat dlouho do noci, a tak místo maminky četla Terce příběhy z knížky paní na hlídání.

Terka byla smutná, když musela maminka pracovat do noci, nebo někdy dokonce i o víkendech.

A smutná byla i maminka, protože nemohla být s Terkou tak často, jak si přála.

A tak jednoho dne maminka Terce řekla, že už nebude pracovat na veterinární klinice ve městě.

„A co budeš dělat?“ zeptala se Terka. „To už nebudeš veterinářka?“

Maminka se usmála. „To ne. Pořád budu veterinářka,“ odpověděla. „Ale našla jsem si práci jinde, abych s tebou mohla trávit víc času.“

„A kde tedy budeš pracovat?“ vyzvídala Terka.

Maminka vzala Terku za ruce. „Našla jsem si novou práci v místě, kde budeme mít byt přímo nad veterinární klinikou. Takže když nebudeš ve škole, můžeš mi chodit pomáhat do ordinace.“

„Opravdu?“ Terka se rozzářila. Vždyť jejím největším přáním bylo pomáhat mamince léčit nemocná zvířata. „A kam přesně se stěhujeme?“

„Na ostrov,“ řekla maminka. „Právě teď tam nemají žádného veterináře, takže mě opravdu moc potřebují.“

Terka vykulila oči. „My budeme bydlet na ostrově? Opravdovém ostrově? Budou tam piráti? A mořské příšery?“

Maminka se rozesmála. „Ne, ale budou tam písečné pláže a spousta zmrzliny. Bude to, jako bys měla každý den prázdniny.“

„A o jaká zvířata se tam budeš starat?“ zjišťovala Terka.

„O nejrůznější druhy zvířat,“ líčila jí maminka. „Na ostrovech jsou farmy, lidé mají domácí mazlíčky a také tam žije spousta divokých zvířat.“

„A co škola?“ vzpomněla si Terka. „Co moji kamarádi?“

„Stále s nimi můžeš být v kontaktu,“ ujistila ji maminka. „Ale až začneš chodit do nové školy, potkáš tam nové kamarády.“

Terka z toho všeho byla trochu nervózní, ale pak dostala skvělý nápad. „Mami, můžeme mít koťátko?“ zeptala se. Vždycky si moc přála mít svou vlastní kočku. Ale v jejich bytě ve městě neměly dovoleno domácí zvířata chovat.

„Uvidíme,“ řekla maminka. „Starat se o zvíře znamená spoustu práce.“

Terka si povzdychla. Většina jejích kamarádů měla doma zvířata. To nebylo fér. Její maminka byla veterinářka, a přesto Terka nemohla mít svého vlastního domácího mazlíčka.

Ale když se teď přestěhují na ostrov, uvidí se s maminkou mnohem víc a bude jí moci pomáhat starat se o nemocná zvířata. A ještě lepší bude, že ji maminka každý večer uloží do postele a bude jí vyprávět příběhy před spaním.

KAPITOLA 2

Trajekt

Nastal den stěhování. Terka s maminkou stály v přístavu a čekaly na trajekt, který je odveze na ostrov.

Na trajektu je přivítal pán s dlouhými bílými vousy, obutý do ohromných žlutých galoší.

„Dobrý den,“ pozdravil Terčinu maminku.

„Jsem Bedřich, kapitán trajektu, a vy musíte být nová veterinářka.“ Pak se podíval na Terku.

„A ty musíš být asistentka paní veterinářky.“

Terka pevně stiskla mamčinu ruku a usmála se.

„Vítejte na palubě,“ pokračoval Bedřich.
„Když budeme mít štěstí, zahlédneme delfíny.
Viděl jsem jich několik při cestě sem.“

Terka s maminkou se posadily na lavici.
Začínalo jaro a na modré obloze svítilo slunce.
Na palubu nastoupilo ještě několik dalších
pasažérů a pak trajekt odrazil od břehu a vydal
se na třpytivé moře.

Terka pozorovala mizející pevninu a brzy
kolem sebe neviděla nic jiného než oceán.
Začala cítit mírnou nervozitu z nového života
na ostrově. S maminkou za sebou nechávaly
všechno, co znala. Doufala, že si nikdo
nevšimne, že se jí po tvářích kutálejí slzy.

„Delfíni!“ zvolal Bedřich.

Všichni cestující na palubě se podívali
na moře a uviděli skupinku delfínů, kteří
vyskakovali nad hladinu vedle trajektu.

Terka vmžiku zapomněla na své obavy
a jen pozorovala delfíny vyskakující nad

hladinu. Byli tak blízko, že kdyby se natáhla, mohla by se jich možná dotknout rukou.

„Jsou úžasní!“ smála se maminka.

A Terka se smála s ní.

Malý trajekt plul skoro celé dopoledne, dokud Terka konečně spatřila daleko na obzoru malý kousek země. Tvořil ho jeden velký ostrov a několik menších ostrůvků rozestých kolem něj.

„Už jsme skoro na místě,“ řekl Bedřich. „Vítejte na Zelených ostrovech.“ Ukázal na největší ostrov. „Tohle je Ostrov racků. Tady žije nejvíc obyvatel. Ale pár lidí bydlí i na těch menších ostrůvcích.“

Na ostrovech byly vidět zelené plochy pastvin s pohyblivými se tečkami, což byly ovce, a bílé domky krčící se pod kopci. Ostrovy lemovaly vysoké útesy a písčité zátoky. Nad hlavami jim zakřičeli rackové. Terka už

se nemohla dočkat, až se vydá na průzkum ostrova.

„Kde budeme bydlet?“ zeptala se Terka.

„Na Ostrově racků,“ odpověděl Bedřich.
„V patře nad veterinární klinikou je byt dost velký pro vás obě. Podívej, tamhle. Je to ta bílá budova vedle pošty.“

Když se přiblížili k přístavu, Terka uviděla bílou budovu s modrými dveřmi a okny. Průčelí domu zdobily pestrobarevné květiny v zavěšených koších. Na střeše bylo velkými písmeny napsáno „Veterinární klinika“.

U modrých dveří stála dlouhá fronta lidí. Někteří měli na vodítku psy. Jiní drželi v náručích proutěné košíky.

„Na co čekají?“ divila se Terka.

Bedřich se usmál. „Už nějakou dobu tady na ostrově chybí veterinář. Všichni vědí, že připlujete tímhle trajektem. Čekají na vás.“

Terka chytila maminku za ruku a usmála se. Objevování ostrova bude muset počkat. Nejprve tu její maminku veterinářku čeká důležitá práce.

KAPITOLA 3

Práce nepočká

Terka s maminkou neměly ani čas vybalit si.

Maminka pozvala všechny ve frontě i s jejich zvířecími miláčky do čekárny a hned začala ordinovat.

Veterinární klinika měla malou čekárnu a ordinaci, ve které bude maminka ošetřovat zvířecí pacienty. Pak tam byl malý operační sál, kde bude maminka operovat nemocná zvířata, a ještě jedna místnost s kotci a klecemi pro zvířata, která musejí na klinice zůstat. Venku byly dvě stáje pro velká zvířata z farem.

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy Veterinářka z ostrova – Piráti a mořské příšery.

Pokud se Vám ukáзка líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.